

WSTĘP

W dniach 5-6 grudnia 2006 roku w Centrum Edukacji Przyrodniczo-Leśnej w Rogowie odbyła się XI konferencja pn. „Współczesne Zagadnienia Edukacji Leśnej Społeczeństwa”. Tegorocznemu spotkaniu edukatorów leśnych przewodniczył z ramienia Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych dr inż. Ryszard Kapuściński. Honorowy patronat nad Konferencją objął Dziekan Wydziału Leśnego SGGW w Warszawie – prof. dr hab. Heronim Olenderek, w imieniu którego referat wprowadzający wygłosił prof. dr hab. Andrzej Grzywacz.

Konferencja zgromadziła ponad 150 osób. Większość z nich stanowili pracownicy 85. nadleśnictw z całego kraju. Warto jednak podkreślić, że były również osoby prowadzące edukację przyrodniczą w 4. parkach narodowych (Białowiecki, Gór Stołowych, Kampinoski, Ujście Warty) i 7. krajobrazowych (Dolnośląski, Nadmorski, Pojezierza Iławskiego, Puszczy Rominckiej, Wdzydzki, Wzniesień Łódzkich, Zaborski). Nie zabrakło również przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz edukacji formalnej, w tym Kuratora Oświaty w Łodzi. Gościem specjalnym był wizytujący towarzyszącą konferencji wystawę fotograficzną, a także kilka warsztatów – Ambasador Indii w Polsce i Litwie – JE Anil Wadhwa. Zdania wszystkich uczestników konferencji były szczególnie cenne i zostały zebrane w formie wniosków pn. „Złoty myśli”.

Tegoroczna konferencja była już jedenastą z kolei i zapoczątkowała drugą dekadę rogowskich spotkań. W związku z tym dołożyliśmy wszelkich starań, aby nowe dziesięciolecie różniło się od poprzedniego i zmieniliśmy dotychczasową formułę (dwa dni referatów) na nową: pierwszy dzień – referaty, drugi dzień – warsztaty. Uczestnicy konferencji zaakceptowali pomysł, co znalazło odbicie w ilości zgłoszeń udziału w spotkaniu.

Temat przewodni konferencji brzmiał „Uwolnić emocje edukacji leśnej – leśne konkursy i gry dydaktyczne”. Kolor obowiązujący – czerwony. Uczestnicy konferencji, którzy często stają w roli nauczającego starali się znaleźć odpowiedzi na nurtujące ich pytania, np.: Jak aranżować i przeprowadzać sytuacje dydaktyczne, aby były atrakcyjne dla odbiorców? Jak w prosty i naturalny sposób zainteresować problematyką leśną? Czy przekazywać gotową wiedzę, czy raczej oddziaływać na przeżycia i emocje? Jakich narzędzi używać, aby być skutecznymi w kształtowaniu postaw (emocji) młodych ludzi? Odpowiedź jak zwykle nie jest prosta i jednoznaczna. Mamy nadzieję, że opublikowane referaty, scenariusze z warsztatów i załączone wnioski pokonferencyjne ułatwią pracę wszystkim zainteresowanym edukacją leśną. Mamy również nadzieję, że inwestowanie w kadry leśników uczyni ich pracę bardziej skuteczną, ku pożytkowi lasów, przyrody i dobru polskiego społeczeństwa.

Dariusz Anderwald